

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 854: Lấy Cái Tâm Thực Sự Không Trụ Trước Nơi Pháp Bồ Đề Để Cầu Đạt Được

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 072)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Lấy cái tâm thực sự không trụ trước nơi pháp Bồ Đề để cầu đạt được, nhằm làm rõ chánh nhân của việc trong tâm không có pháp, mới có thể chứng đắc vô sanh, được Phật thọ ký vậy.】

Đoạn này thuyết minh một sự thật, làm thế nào mới có thể chứng được tri kiến như Phật, mọi pháp đều không sanh không diệt? Chúng ta cũng rất muốn chứng được cảnh giới này, nhưng lại không có cách nào chứng được. Căn bệnh nằm ở đâu? Bệnh nằm ở chỗ cái tâm chúng ta đang dùng hiện nay là tâm sanh diệt. Tâm sanh diệt thì không thể thấy được pháp vô sanh, tâm sanh diệt nhìn thấy tất cả các pháp đều là pháp sanh diệt.

Tại sao Bồ Tát có thể chứng được? Ngài dùng là cái tâm không sanh không diệt, trong tâm Ngài không có khởi niệm, cái tâm không có khởi niệm ấy [mới là chơn]. Sanh diệt là vọng tâm, không dùng tâm sanh diệt, Ngài dùng chơn tâm, chơn tâm thì không sanh không diệt. Ngài dùng cái tâm không sanh không diệt để nhìn hết thấy vạn pháp, thì hết thấy vạn pháp này quả nhiên cũng không sanh không diệt. Đây há chẳng phải là điều Phật thường giảng trong kinh “cảnh tùy tâm chuyển” đó sao! Tâm thanh tịnh thì nhìn thấy sắc tướng thanh tịnh, tâm không sanh diệt thì nhìn thấy sắc tướng không sanh diệt, tâm sanh diệt thì nhìn thấy sắc tướng sanh diệt, chính là đạo lý này.

Vì vậy, tu hành là tu cái gì? Điều này chúng ta phải biết, chính là tu dứt trừ đi vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Những thứ này là sai lầm, từ vô thủy kiếp đến nay đã sai lầm cho đến tận hôm nay, đem những sai lầm này sửa đổi lại cho đúng, gọi là tu hành. Đây là thực sự tu từ căn bản. Căn bản chính là ý niệm

(niệm đầu), có niệm là sai rồi. Thế vô niệm thì sao? Vô niệm cũng sai. Vô niệm sẽ biến thành Vô tướng định, cũng không được.

Vậy phải làm thế nào? Vẫn là như lời Phật nói ở đây: “Vô trụ sanh tâm”, vô trụ chẳng phải là hữu niệm, sanh tâm chẳng phải là vô niệm. Rơi vào chỗ “có niệm”, quý vị sẽ kẹt ở Dục giới, Sắc giới; rơi vào chỗ “vô niệm”, quý vị sẽ kẹt ở Vô sắc giới; đều không ra khỏi được tam giới, đều không thoát khỏi luân hồi. Bắt buộc phải hai bên đều không trụ (lưỡng biên bất trụ), quý vị mới có thể siêu việt. Việc này quá khó rồi! “Có” cũng không được, “không” cũng chẳng xong, vậy phải làm sao? Thật sự là chúng ta hoàn toàn không tìm được cửa để bước vào.

A Di Đà Phật đại từ đại bi, nắm chặt lấy A Di Đà Phật là được rồi, theo Ngài mà thoát ly [khỏi luân hồi]. Ngoài phương pháp này ra, quý vị thử nghĩ xem, bất luận là pháp môn nào, tám vạn bốn ngàn pháp môn đều đòi hỏi phải “không, có” hai bên đều không dính mắc (không hữu lưỡng biên bất trước) thì quý vị mới có thể thoát ly được, chẳng có con đường thứ hai nào khác. Nghĩ thử xem việc này thật sự rất khó, thật không dễ dàng gì! Pháp môn niệm Phật này cứu độ chúng ta, pháp môn niệm Phật thì có thể chấp trước.